

Sygn. akt V U 195/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku D. E.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania D. E.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 17 stycznia 2019 r.

znak (...) nr (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od wnioskodawczyni D. E. na rzecz strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Regina Stępień

Sygn. akt VU 195/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 stycznia 2019r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że D. E. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w okresie od 1 stycznia 2016r. do 3 sierpnia 2017r. i od 3 sierpnia 2018r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w świadczone przez D. E. na rzecz (...)Spółka z o.o. Spółka komandytowa nie miały charakteru działalności gospodarczej. Organ wskazał, iż podstawowymi cechami działalności gospodarczej są: jej zawodowy, a więc stały charakter, związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania oraz uczestnictwo w obrocie gospodarczym. Zaś spełnienie jednego z tych warunków nie przesadza o tym, że mamy do czynienia z działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy. Działania podjęte przez D. E. nie odpowiadają powyższemu warunkowi. Miała ona świadomość, iż jedynym dla niej przychodem będzie wynagrodzenie za zrealizowanie umowy o świadczenie usług na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa, a nie przychód z pozostałej działalności rozrywkowej

i rekreacyjnej. W ocenie organu rentowego zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje by nastąpiło rzeczywiste prowadzenie działalności gospodarczej w celach zarobkowych oraz w sposób zorganizowany i ciągły. Zyski z wykonywanych usług nie były zyskami D. E.. Zarobkowy charakter prowadzonych działań marketingowych był zyskiem przedsiębiorcy – w tym przypadku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa, a nie ubezpieczonej. Ona również nie ponosiła strat związanych z nieosiąganiem dochodów. Jej deklarowana działalność nie miała charakteru działalności zorganizowanej, nie zatrudniała pracowników. Świadczyła usługi dla jednej spółki i jej jedynym dochodem były kwoty wypłacane przez w.w. spółkę. Ponadto organ podkreślił, iż istotne znaczenie ma fakt, iż współnikami w przypadku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa jest jej mąż K. E. oraz D. K. – były współnik (...) Spółki cywilnej.

Wskazał ponadto, iż. wnioskodawczyni tytułem zasiłków chorobowych, macierzyńskich i opiekuńczych w okresie od 2012r. do 2018r. pobrała łącznie kwotę 203 651, 70 zł, zaś tytułem składek na ubezpieczenia w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą uiszczyła łącznie za okres od maja 2012r. do sierpnia 2018r. kwotę 34 186, 65 zł. Fakt ten w ocenie organu rentowego podkreśla niewielki wkład składek wniesiony do systemu ubezpieczeń społecznych w stosunku do pobranych świadczeń.

Dodał, iż do dnia decyzji jako przeważającą działalność ubezpieczona wskazuje pozostałą działalność rozrywkową i rekreacyjną. Istotą jej działalności miała być kompleksowa organizacja ślubów i wesel. Przy czym pomimo świadczenia usług w ramach prowadzonej działalności wyłącznie w branży reklamowej i marketingowej, wpis nie został uaktualniony. Zachowanie takie świadczyć może o zawarciu umowy o współpracę marketingową wyłącznie w celu pozornego utrzymania działalności gospodarczej dla celów korzystania ze świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła D. E., zarzucając

1) błąd w ustaleniach faktycznych i naruszenie przepisów postępowania polegające na przyjęciu, że jej działania nie wyczerpywały cech konstytutywnych pojęcia działalności gospodarczej, w tym w szczególności na przyjęciu iż:

- mogła zawrzeć umowy o współpracę marketingową wyłącznie w celu pozornego utrzymania działalności gospodarczej dla celów korzystania ze świadczeń z ubezpieczenia chorobowego
- zawarte przez nią umowy są typowe dla pracownika lub zleceniobiorcy a nie właściciela firmy
- czynności przez nią wykonywane nie miały charakteru działalności gospodarczej
- zyski z wykonywanych usług nie są jej zyskami lecz spółki (...) spółka z o. o. Spółka komandytowa

2) naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust.1, art.13 pkt 4 i art. 14 ust. 1 i 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (a obecnym art. 3 ustawy z 6 marca 2018r. prawo przedsiębiorców – prze ich błędną wykładnię polegającą na nieuzasadnionym zawężeniu działań, które potraktować należy jako prowadzeniem działalności gospodarczej na gruncie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, skutkiem czego było ustalenie, że nie prowadziła ona działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni podniosła, że zgromadzony materiał dowodowy w postaci księgi przychodów i rozchodów za lata 2012-2018, PITY za lata 2012-2017 – wskazują jednoznacznie, że prowadziła działalność gospodarczą w celu osiągnięcia zysku. Podkreśliła, iż umowy o współpracy marketingowej z 4 stycznia 2016r. na okres od 4 stycznia 2016r. do 30 czerwca 2016r., z 15 września 2016r. na okres od 15 września 2016r. do 31 grudnia 2017r., z 13 sierpnia 2018r. na okres od 13 sierpnia 2018r. do 31 grudnia 2019r. – była faktycznie realizowane.

Dodała, iż od września 2018r. podjęła się świadczenia usług marketingowych i konsultingowych mających na celu doradztwo i stworzenie koncepcji marketingowej dla myjni samochodów ciężarowych T. oraz pizzerii (...) w L.. Przy

czym nie naliczyła z tego tytułu wynagrodzenia, gdyż prace te trwają, a wypłata wynagrodzenia nastąpi po wykonaniu tej umowy.

Na podstawie tak skonstruowanych zarzutów, wnioskodawczyni domagała się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym w okresach zakwestionowanych przez organ rentowy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko tak jak w zaskarżonej decyzji,

Sąd ustalił:

D. E. figuruje CEiIDG jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) w okresie od 2 maja 2012r. do 31 marca 2014r. Potem działalność tę miała zawieszoną, a wznowiła jej funkcjonowanie od 1 stycznia 2016r. Przedmiotem tej działalności zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności jest „pozostała działalność rozrywkowa i rekreacyjna”. Polegała ona na organizowaniu ślubów i wesel.

Z tego tytułu D. E. zgłosiła się:

- od 2 maja 2012r. do 16 października 2012r. – do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego

- od 17 października 2012r. do 2 kwietnia 2013r. – obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego

- od 3 kwietnia 2013r. do nadal – do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Z tytułu tej działalności D. E. zaewidencjonowała przychody w wysokości:

- w 2012r.: za maj – 5 142 zł, za czerwiec – 3 000 zł, za lipiec – 2 587 zł, za sierpień – 3 747 zł, za wrzesień – 400 zł, za październik – 0 zł, za listopad – 0 zł, za grudzień – 4 383, 40 zł

- w 2013r.: za styczeń – 0 zł, za luty – 0 zł, za marzec – 2 072 zł, za kwiecień – 0 zł, za maj – 0 zł, za czerwiec – 750 zł, za lipiec - 1 100 zł, za sierpień – 0 zł, za wrzesień – 1 972 zł, za październik – 800 zł, za listopad – 0 zł, za grudzień – 0 zł

- w 2014r.: za styczeń – 0 zł, za luty – 0 zł, za marzec – 7 100 zł.

- w 2016r.: za styczeń 2016r. – 2 346, 80 zł, za luty – 3 926, 55 zł, wrzesień 2016r.- 10 573, 11 zł, za październik – 20 249 zł, za listopad – 5 200 zł, za grudzień – 12 528 zł,

- w 2017r.: za styczeń – 3 494 zł, od lutego do listopada – 0 zł, w grudniu – 100 zł,

- w 2018r.: od stycznia do sierpnia 2018r. – 0 zł, wrześniu – 12 150 zł.

Przy czym zadeklarowała od maja 2012r. maksymalną podstawę wymiaru składek tj: w maju 2012r. - 8 677, 63 zł, w lipcu i sierpniu 2012r. – po 9 115, 23 zł.

Zaś za miesiące pomiędzy okresami niezdolności do pracy – deklarowała podstawę w wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe w wysokości 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego

Od kwietnia 2014r. do grudnia 2015r. – osiągała przychody w ramach (...)Spółka cywilna, zaś od stycznia 2016r. do września 2018r. – w ramach (...) Spółka z o.o. spółka komandytowa.

Ubezpieczona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, w dniu 4 stycznia 2016r. zawarła z (...) Spółka z o.o. Spółka komandytowa umowę o współpracy marketingowej. Jej przedmiotem była analiza rynku i badanie preferencji klientów, tworzenie koncepcji marketingu i kanałów promocji nowo wprowadzanych produktów, opracowywanie koncepcji materiałów reklamowych, opracowywanie etykiet produktowych z godnie z wymogami Parlamentu Europejskiego i innymi aktami prawnymi oraz tworzenie haseł reklamowych. Umowa ta została zawarta na okres od 4 stycznia 2016r. do 30 czerwca 2016r. Potem ze spółką ta zawierała umowy jeszcze w dniu 15 września 2016r. (na okres od 15 września 2016r. do 31 grudnia 2017r.), z 13 sierpnia 2018r. (na okres od 13 sierpnia 2018r. do 31 grudnia 2019r.). Te umowy dodatkowo dotyczyły opracowywania ulotek reklamowych, katalogów, i artykułów wystawienniczych, poszukiwanie i wdrażanie nowych materiałów POS.

Wcześniej D. E. wspólnie z D. K. stworzyli(...) Spółkę Cywilną. Przedmiotem działalności tej spółki była dystrybucja preparatów, leków innych firm jak i wprowadzanie nowych stworzonych przez te spółkę preparatów. Spółka ta funkcjonowała do jesień 2015r. W grudniu 2015r. została przekształcona w Spółkę z o.o. (...) spółkę komandytową, jako wspólnik dołączył mąż ubezpieczonej K. E.. Po tym przekształceniu zmianie uległ zakres obowiązków D. E.. Część jej dotychczasowych obowiązków tj. sprawy rozliczeniowe, obieg dokumentów przejął jej mąż. Ponadto on zajmował się rozwojem firmy, magazynowaniem, logistyką i rozwojem produkcji. Ubezpieczona częściowo zajmował się rozliczaniem tj. fakturowaniem, korektą, zajmował się też tworzeniem strategii marketingowej poczynając od nazw produktów, haseł reklamowych. Ze względu na te prace ubezpieczona zawiesiła działalność gospodarczą w postaci (...) do czasu pozyskania nowego inwestora, który został nowym wspólnikiem – było to jesienią 2015r. W tym czasie ubezpieczona wystąpiła z tej spółki. Ta decyzja była związana nie tylko w faktem pozyskania nowego inwestora-wspólnika ale również z jej stanem zdrowia. Od początku 2016r, miała problemy zdrowotne i związane z tym przerwy w pracy. Problemy te nasilały się. Spowodowały one również to, że nie została w tym czasie w spółce zatrudniona na umowę o pracę. Nie mogła bowiem pracować w pełnym zakresie. W grudniu 2016r. dowiedziała się, że jest w ciąży, były to pierwsze tygodnie. Termin porodu ustalono na wrzesień 2017r. Urodziła dziecko na miesiąc przed przewidywanym terminem. Potem korzystała ze świadczeń macierzyńskich.

Od stycznia 2016r. ubezpieczona świadczyła usługi wyłącznie w ramach współpracy z (...) Spółka z o.o. Spółka komandytowa.

Ubezpieczona uzyskała świadczenia z tytułu zasiłków chorobowych, macierzyńskich i opiekuńczych w latach 2012-2018 w sumie na 203 651, 70 zł. Zaś łączna kwota uiszczonych przez nią składek na ubezpieczenia wyniosła 34 186, 65 zł.

/dowody:

- akta ubezpieczeniowe, w tym: wypisy z CEDG k. 2-4, wypis z KRS k.5-6, podatkowe księgi przychodów i rozchodów k.15-60, 122-127; k.61-121; zeznania PIT k.128-162; umowy o współpracy k.169-173, 175-184; zestawienie wypłaconych zasiłków k.188-191, rozliczenie płatnika k.192-193

- oryginały– dołączone do akt sądowych: inf. CEIO i CEIDG, umowy o współpracy k.... rejestr produktów k.33,34,57,74, kopie faktur k.112-124

- zeznania świadków: e-protokół z 11.09.2019r. (k.107-109): K. E. 00:18:26-00:50:43, D. K.: 00:50:43-01:14:01

- przesłuchanie wnioskodawczyni e-protokół jw: 01:14:13-01:43:33/.

Sąd zważył:

Odwołanie D. E. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. 2017.1778 ze zm.) osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu od dnia rozpoczęcia do

dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Natomiast w myśl art. 11 ust. 2 cytowanej ustawy dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą.

Jak wynika z art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Z kolei w myśl art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U.2013.672 j.t. ze zm.) działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wyróżnia kilka specyficznych właściwości, tj. charakter profesjonalny, a więc stały, nie amatorski i nie okazjonalny, podporządkowanie regułom opłacalności i zysku, powtarzalność działań (np. seryjność produkcji, stypizowanie transakcji, stała współpraca itd.) oraz uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1991 r., sygn. akt III CZP 40/91).

Istotne jest przy tym, że kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają pewne znaczenie w sferze dowodowej, ale nie przesądzają same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2007 r., sygn. akt III UK 35/2007). Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności. W konsekwencji, obowiązkowi ubezpieczeń społecznych podlega osoba faktycznie prowadząca działalność gospodarczą (a więc wykonująca tę działalność), a nie osoba jedynie figurująca w ewidencji działalności gospodarczej na podstawie uzyskanego wpisu, która działalności tej nie prowadzi (nie wykonuje). Prowadzenie działalności gospodarczej na tle przepisów regulujących tytuły podlegania ubezpieczeniom społecznym, należy odróżnić od innych form aktywności zawodowej, w tym na podstawie umowy o pracę i umów cywilnoprawnych. Co ważne - wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie w celu zarobkowym czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawcze), np. poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. W konsekwencji podjęcie czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej (czynności przygotowawczych) stanowi już o jej wykonywaniu, o ile w ich następstwie doszło do faktycznego jej uruchomienia (wyrok SN z dnia 25 listopada 2005 r., I UK 80/05; wyrok SN z dnia 23 marca 2006 r., I UK 220/05; wyrok SN z dnia 18 października 2011 r., II UK 51/11).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy w okresie od 1 stycznia 2016r. do 3 sierpnia 2017r. i od 3 sierpnia 2018r. D. E. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Organ rentowy zarzucił bowiem, iż celem zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i zadeklarowania bardzo wysokiej podstawy wymiaru składek było jedynie uzyskanie korzyści z ubezpieczenia chorobowego. Jedynym bowiem źródłem jej przychodu były dochody uzyskane w ramach umów współpracy z (...) Spółki z o.o. Spółki komandytowej. Nie wykonywała ona bowiem żadnej działalności zgłoszonej do ewidencji w ramach (...) (działalność rozrywkowa i rekreacyjna).

Ubezpieczona z kolei twierdziła, iż sporną działalność gospodarczą prowadziła osobiście zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie normami. Była to działalność zarobkowa, zorganizowana, prowadzona we własnym imieniu. Zaś działania wynikające z zawartych ze spółką umów o współpracy nie stały w sprzeczności z zapisami charakteru jej działalności w ewidencji. Ponadto wskazywała, iż nie dokonała zmian w zapisach w tym zakresie ze względu na natłok obowiązków. Zaś z zapisów zawartych w CEIDG wynika, iż działalność rozrywkowa i rekreacyjna to jedynie przeważająca działalność gospodarcza, zaś zapisy pozostałe wskazują, iż mogła wykonywać inne prace w postaci doradztwa i bezpośredniej pomocy dla podmiotów gospodarczych i innych jednostek, działalności agencji

reklamowych, pośrednictwa w sprzedaży miejsca na cle reklamowe w mediach elektronicznych, działalność w zakresie specjalistycznego projektowania, działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów.

Brak jest argumentów przemawiających za stanowiskiem ubezpieczonej, iż prowadziła działalność gospodarczą polegającą na organizacji ślubów i wesel. W tej kwestii należy podkreślić, iż ubezpieczona nie wykazała, iż jakiegokolwiek usługi w tym zakresie wykonywała, czy też poczyniła jakiegokolwiek przygotowania do ich wykonywania. Nie wskazała, gdzie ta działalność miała być prowadzona, w jakiej formie, jak miała kontaktować się z potencjalnymi klientami, jaki miał być faktyczny zakres tych usług. W istocie przyznała, iż jej działalność i dochody uzyskiwane były jedynie z realizacji umów o współpracy z (...) Spółki z o.o. Spółki komandytowej.

Stąd zasadniczego znaczenia dla oceny prawidłowości tytułu do ubezpieczenia D. E. nabiera ocena charakteru zawartych przez nią umów o współpracy z (...) Spółki z o.o. Spółki komandytowej. Istotne jest tu łączne wystąpienie elementów odpowiedzialności i ryzyka po jej stronie, sprawowanie przez nią kierownictwo oraz określone przez nią miejsce i czas pracy. Nie pozwalają one na uznanie skarżącej jako przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Tym samym samo zarejestrowanie działalności gospodarczej, a następnie zawarcie umowy o współpracy nie powoduje, że świadczone na podstawie tej umowy przez skarżącą usługi powinny być uznane za świadczone przez przedsiębiorcę. Wprawdzie świadczenie usług (pracy) przez osoby fizyczne będące przedsiębiorcami może odbywać się w różnych warunkach, to osoba samozatrudniona traci status przedsiębiorcy w sytuacji, gdy odpowiedzialność wobec osób trzecich za rezultat czynności oraz ich wykonywanie ponosi zlecający, są one wykonywane pod kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez zlecającego te czynności, a dodatkowo osoba samozatrudniona nie ponosi ryzyka gospodarczego związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą.. Szczególnie, że po jej stronie nie występowało jakiegokolwiek ryzyko gospodarcze związane z pracami wykonywanymi na rzecz spółki. por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2017 r., I UK 395/16, LEX nr 2400313). Ponadto przypomnieć trzeba, że z ustaleń stanu faktycznego wynika, iż skarżąca wykonywała te same czynności, co wcześniej jako wspólnik. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w (...) w wyroku z dnia 9 marca 2010 r., I SA/Gd 17/10 (LEX nr 590741), działanie we własnym imieniu oznacza, że podmiot prowadzący działalność gospodarczą występuje jako podmiot niezależny prawnie od innych podmiotów, a podejmowane przez niego czynności rodzą bezpośrednio dla niego określone prawa i obowiązki

Podsumowując powyższe, skoro nie jest zasadny zarzut naruszenia art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, to tracą na znaczeniu pozostałe zarzuty naruszenia prawa materialnego, tj. art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 i art. 14 ust. 1 i 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Podkreślić bowiem trzeba, że prowadzenie działalności gospodarczej o tyle stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniom, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 i art. 14 ust. 1 i 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, o ile faktycznie ubezpieczony działalność tę wykonuje, co w rozpoznawanej sprawie nie miało miejsca. Wykonywanie usług objętych umową o współpracy nie daje bowiem skarżącej statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2017 r., II UK 363/16, niepublikowane), a tym samym do objęcia jej ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się o dowody z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania wyjaśniającego przez organ rentowy, jak i uzyskanych w toku postępowania sądowego oraz o dowody osobowe w postaci zeznań świadków zaoferowanych przez wnioskodawczynię i przesłuchania samej ubezpieczonej.

Przechodząc do meritum sprawy, przede wszystkim należy wskazać, że przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że poza formalnym zaewidencjonowaniem pozarolniczej działalności gospodarczej, wnioskodawczyni nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W ocenie Sądu w działaniach wnioskodawczyni brak było bowiem cechy zarobkowości i zorganizowania, którą ustawodawca wyspecyfikował w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, immanentnie związanych z działalnością gospodarczą.

Zarobkowy charakter działalności gospodarczej oznacza, że zamiarem (celem) jej podjęcia jest osiągnięcie zysku, czego logicznym następstwem jest także minimalizowanie kosztów uzyskania przychodu. Tymczasem D. E. nie była zainteresowana zmaksymalizowaniem zysków wykorzystując do tego szerokie możliwości, jakie daje potencjalnie prowadzenie jednoosobowej działalności gospodarczej - głównie poprzez zyskiwanie największej możliwej liczby kontrahentów. Zważyć należy bowiem, że brak zleceń w zakresie organizowania ślubów i wesel, brak bazy do wykonywania takich usług, brak informacji o sposobie pozyskiwania klientów i ostatecznie brak istotnych przychodów z takiej działalności wskazują, że wnioskodawczyni ograniczyła swoją działalność jedynie do formalnego zgłoszenia takiej działalności.

Odwołać się w tu można do uchwały w składzie 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2015 r., III UZP 2/15 (OSNP 2015 Nr 12, poz. 163), będącej zasadą prawną, w której przyjęto, że o ile tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych nie stanowi umowa zlecenia lub inna o świadczenie usług, wykonywana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, gdyż jest nim sama działalność(..).

Na tej podstawie sąd uznał, że nie nastąpiło rzeczywiste prowadzenie przez odwołującą się zawodowej działalności gospodarczej w celach zarobkowych, w sposób zorganizowany i ciągły, a rejestracja działalności, czy też jej wznowienie, miała na celu wyłącznie zgłoszenie się do ubezpieczeń społecznych (ostatecznie nawet z maksymalną podstawą składek na ubezpieczenie społeczne) wobec oczywistej konieczności korzystania w krótkim czasie ze świadczeń z ubezpieczenia chorobowego (zasiłku chorobowego i macierzyńskiego).

Nie umknęło też Sądowi, że stan zdrowia wnioskodawczyni spowodowany ciążą, nie był najlepszy, powodował konieczność wystąpienia ze spółki, w której dotychczas miała szeroki zakres obowiązków, przy jednocześnie niemożliwości ich wykonywania w formie choćby stosunku pracy. Jak wynikała z zeznań świadków i wyjaśnień wnioskodawczyni nie mogła tych obowiązków wykonywać w pełnym zakresie. Zaś decyzja rozpoczęcia a potem wznowienia działalności gospodarczej oznaczała dla niej podejmowanie bardziej absorbujących działań w siedzibie firmy jak i poza nią.

W tych okolicznościach zmiana formy i zakresu świadczenia usług nasuwa poważne wątpliwości, co do rzetelności działań wnioskodawczyni i jej zorganizowania. Powyższe rozciąga się również na naruszenie zasady racjonalnego gospodarowania.

Należy zważyć też na krótki okres pomiędzy rozpoczęciem działalności gospodarczej, a powstaniem niezdolności do pracy. W istocie, samo rozpoczęcie (wznowienie) działalności gospodarczej przez kobietę w ciąży, niezależnie od tego, czy jest to ciąża początkowa czy zaawansowana, nie może świadczyć o braku woli do prowadzenia tej działalności. Taką wolę każdorazowo winno się badać w oparciu o całokształt okoliczności sprawy. Jednakże o zamiarze prowadzenia działalności gospodarczej nie może świadczyć nagła zmiana formy wykonywania dotychczasowych czynności zawodowych, generująca na podstawie świadomości podjętych działań koszty samych składek ubezpieczeniowych znacznie przewyższające zyski. Rozpoczęcie działalności gospodarczej powinno być bowiem działaniem konsekwentnym i przemyślanym pod względem organizacyjnym, technicznym, ekonomicznym, finansowym, marketingowym, handlowym. Powyższym warunkom nie odpowiadają działania podjęte przez wnioskodawczynię. Nie podjęła ona działań podporządkowanych zasadzie racjonalnego gospodarowania, a jedynie podjęła kilka jednostkowych czynności, w konsekwencji zmierzających uzyskania świadczeń związanych ze stanem ciąży. Czynności, tych nie można utożsamiać z zamiarem jej rzeczywistego prowadzenia. Jediną racjonalizacją podejmowanej działalności gospodarczej nie może być uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

O tym, że wnioskodawczyni zmieniła formę i zakres działalności wyłącznie w celu uzyskania zasiłków z ubezpieczenia chorobowego i macierzyńskiego w maksymalnej wysokości, świadczy też to, że możliwości uzyskania świadczeń w tych wysokościach nie dawała jej umowa o pracę ani sama umowa cywilnoprawna, a właśnie jedynie prowadzenie działalności gospodarczej umożliwiało jej zgłoszenie w dowolnej – w tym maksymalnej - podstawy tych świadczeń, z czego skorzystała.

Istotne jest przy tym, że deklarowana podstawa wymiaru składek pozostawała w oderwaniu od realnych możliwości finansowych firmy wnioskodawczyni oraz także rzeczywistego wyniku finansowego tej działalności. Wyniki finansowe wynikające z ewidencji jej przychodów za okres 2012-2018 wyraźnie wskazują bowiem, że działalność gospodarcza prowadzona przez wnioskodawczynię nie przynosiła dochodów, z których można by pokryć należności publicznoprawne w postaci składek na ubezpieczenia społeczne i utrzymać dochód na poziomie deklarowanych maksymalnych podstaw wymiaru składek..

Innymi słowy z powyższego wynika, że cel zarobkowy jaki powinien przyświecać ubezpieczonej przy prowadzeniu działalności gospodarczej ustąpił celowi w postaci uzyskania wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Nie bez znaczenia pozostaje też fakt, że rozpoczęcie i reaktywowanie działalności gospodarczej nastąpiło na w krótkim okresie przed wystąpieniem u wnioskodawczyni niezdolności do pracy, którego to stanu spodziewała się, skarżąc się na różne dolegliwości już w okresie kilku miesięcy poprzedzających zwolnienie lekarskie.

Oceny zakresu prowadzonej przez nią działalności gospodarczej nie zmieniają przedstawione przez nią faktury. Potwierdzają one jedynie uzyskanie płatności wynikających z umów o współpracy (...)spółki z o.o. Spółki komandytowej, których organ rentowy nie kwestionuje. Zaś pozostałe faktury potwierdzają ewentualne płatności za usługi wykonywane po okresie jaki obejmuje skarżona decyzja z 17 stycznia 2019r. . Daty ich wystawienia to 6 maja 2019r, 7 czerwca 2019r.

Sumując powyższe, w ocenie Sądu, wszystkie powyższe fakty świadczą o tym, iż wnioskodawczyni w rzeczywistości nie prowadziła działalności gospodarczej, a jedynie podjęła czynności pozorujące ją i mające na celu uzyskanie z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niewspółmiernych korzyści w stosunku do włożonych środków. W konsekwencji należy stwierdzić, że nie zostały spełnione ustawowe przesłanki objęcia ubezpieczeniem społecznym, wynikające z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2 i art. 12 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. jw.).

Z powyższych względów Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie.

Orzeczenie o kosztach uzasadnione jest treścią art. 98 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265)

Regina Stępień